

Planera för SNÖSKOTER

Kapitel 6
Lagstiftning

SNÖSKOTERRÅDET

Förord

Snöskoteråkningen ökar i landet, både på och utanför leder. Trafiken är reglerad på olika sätt - av regeringen, länsstyrelser och kommuner. Det förekommer också ett antal olika typer av leder och ledmarkeringar.

En rad faktorer påverkar hur snöskoteråkningen kan bedrivas på ett långsiktigt hållbart sätt. Ett väl fungerande lednät är till exempel positivt av flera anledningar, bl a säkerhet, miljö, störningar och tillgänglighet.

Den här handboken ges ut av Nationella Snöskoterrådet. Rådet är ett forum för dialog, som möjliggör att organisationerna kan få ett gemensamt synsätt, så att vi kan samordna och genomföra aktiviteter som leder mot vår gemensamma vision: "Snöskotertrafiken bedrivs utan att människor, djur, miljö eller egendom skadas eller störs." Visionen ligger till grund för de riktlinjer och förslag som finns i handboken.

Handboken vänder sig i första hand till kommuner och andra som ska anordna snöskoterleder, och ska ses som en hjälpreda vid planering och i enskilda beslut om ledsystem, förbudsområden och dispenser. Boken är tillämpbar för både tätort, landsbygd och turistområden. Boken kan också användas av snöskoterklubbar som deltar i planeringen av snöskoterleder.

Boken berör inte frågor om regler för snöskoteråkning, körvett, säkerhet med mera. Det kan man bland annat hitta hos Nationella Snöskoterrådet, Fjällsäkerhetsrådet, Naturvårdsverket och länsstyrelser.

Tanken med "Planera för snöskoter" är att den ska kunna fungera som en nationell riktlinje, och innehåller rekommendationer för planering och åtgärder, men inte några definitiva regler eller föreskrifter. Den enskilda kommunen bestämmer själv både när det gäller övergripande riktlinjer och i enskilda beslut.

Handboken har utarbetats av en arbetsgrupp inom Nationella Snöskoterrådet bestående av Kalle Bergdahl, Kommunförbundet Norrbotten, Conny Olofsson, Vilhelmina kommun, Mikael Johansson, SNOFED – Sveriges Snöskoterägares Riksorganisation, Per-Olov Wikberg, Naturvårdsverket och Jan Lindgren, Trafikverket. Arkitekt Ulf Alexandersson, Ulf Alexandersson Arkitektkontor AB, Frösön har biträtt arbetsgruppen och skrivit texten.

Handboken ersätter skriften "Planera för snöskoter" (Svenska kommunförbundet 1999).

Lena Dahlgren

Ordförande i Nationella Snöskoterrådet, december 2011

Nationella Snöskoterrådet består av:

Trafikverket, Naturvårdsverket, Transportstyrelsen, Rikspolisstyrelsen, Länsstyrelsen Norrbotten (representerar Sveriges länsstyrelser), Kommunförbundet Norrbotten (representerar Sveriges kommuner), Sametinget, Sveriges Snöskoterägares Riksorganisation (Snofed), Sveriges snöskoteråkarens centralorganisation (SSCO), Lantbrukarnas riksförbund (LRF).

Reviderad upplaga november 2011.

Omslagsfoto: P O Wikberg

Bilder: Jan Erik Andersson, Ulf Alexandersson, P O Wikberg, Jan Lindgren, Tidningen Snöskoter.

Utformning: Gem Reklambyrå

Kan beställas i tryckt form via skoter@trafikverket.se eller ladda ner den som pdf på www.snoskoterradet.se

Innehåll

Kapitel 1	
50 år på drivmatta	7
Lagstiftningen	9
Kapitel 2	
Nya önskemål med förbättrade fordon	11
Problem och konflikter samt möjliga åtgärder	12
Kapitel 3	
Rekommendationer för planering och åtgärder	17
Bakgrund	17
Planeringsunderlag	18
Planeringsprinciper	18
Kommunal policy	21
Körning på gator och vägar i tätbebyggt område	23
Reglering inom statens fjällområden	23
Avgränsning av områden med reglerad snöskotertrafik	24
Vilka fordon som får köra på snöskoterled	24
Krav på leders placering	25
Klassning av leder	26
Buller	27
Avgaser	29
Avstånd till bebyggelse	29
Natur- och rekreationsområden, landskapsbild	30
Areella näringar, rennäringen	31
Samordning och konflikter med andra behov	32
Säkerhet	34
Ledernas geometri	34
Vatten och avloppsledning	35
Korsningar av olika slag	35
Korsning med gata och väg	35
Korsning med järnväg	37
Korsning med andra snöskoterleder, gångvägar, skidspår och liknande	37
Renstängsel	38
Bäckar	39
Enskild väg	39
Passage av vattendrag	40
Lokalisering i terrängen	41
Kontinuitet i tid och rum	42
Hastighetsbegränsningar	42
Tidsbegränsningar	43
Terminaler och parkeringsplatser	43

Bensinmackar och sedeltankar	45
Utmärkning av snöskoterled	46
Om transitleder	47
Övriga snöskoterleder	47
Märkning utefter snöskoterled	48
Varning-, förbuds-, anvisnings- och påbudsmärken	50
Betalleder	51
Information och upplysning	51
Markering på karta	51
Kapitel 4	
Handläggning av riktlinjer och ärenden	53
Lokala trafikföreskrifter	55
Förbud enligt 3 § terrängkörningslagen	56
Placering av leder, obligatoriskt samråd	56
Beslutande myndighet	57
Reglering i detaljplan	57
Kapitel 5	
Administrativa frågor	59
Huvudmannaskap för allmänna leder och enskilda leder	59
Ansvarsfrågor	60
Finansiering av leders anläggande, drift & underhåll	64
Avtal mellan ledhållare och underhållsansvarig	67
Ansvarsförsäkring	67
Markupplåtelse	67
Kapitel 6	
Lagstiftningen	69
Lagar och förordningar	69
Allemansrätten	70
Brottsbalken	70
Terrängkörningslagen 1975:1313 (TKL)	71
Terrängkörningsförordningen 1978:594 (TKF)	71
Trafikförordningen 1998:1256 (TrF)	72
Lokals trafikföreskrifter (LTF)	73
Vägmärkesförordningen 2007:90 (VMF)	74
Aktuella regler för snöskoter och terrängkörningstrafik:	75
Områdesvis reglering av snöskotertrafik	75
Förbud från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt (3 § TKL, 15 § TKF)	76
Obligatorisk anmälan och samråd vid anläggande av snöskoterled	77
Bilagor	79

Kapitel 6.

Lagstiftningen

I följande författningar återfinns de huvudsakliga bestämmelserna som rör snöskotertrafik:

- Terrängkörningslagen (1975:1313) TKL
- Terrängkörningsförordningen (1978:594) TKF
- Trafikförordningen (1998:1276) TrF
- Vägmärkesförordningen (2007:90) VMF
- Förordning om anmälan om samråd (1998:904)
- Miljöbalken (1998:808)

Dessutom finns bestämmelser som berör snöskotertrafiken i bl a följande författningar.

- Körkortsförordningen (1998:980) KKF
- Körkortslagen (1998:488) KKL
- Förordning om vägtrafikregister (2001:650)
- Jaktlagen (1987:259) JL
- Jaktförordningen (1987:905) JF
- Trafikskadelagen (1975:1410) TSL
- Lag om straff för vissa trafikbrott (1951:649) TBL
- Lag om biluthyrning (1998:492) BUL
- Biluthyrningsförordningen (1988:1505) BUF
- Brottsbalken

Finns det lokala trafikföreskrifter i kommunen kungörs dessa av länsstyrelsen. Lokala trafikföreskrifter finns tillgängliga i liggare som förs av kommunen.

Förteckning och sökvägar till de viktigaste författningarna återfinns i bilaga 1.

Lagar och förordningar

Observera att lagstiftningen numera definitionsmässigt skiljer på

allmän snöskoterled och andra enskilda snöskoterleder. Allmänna snöskoterleder måste ha länsstyrelse eller kommun som huvudman. Leder med skoterklubb eller liknande som huvudman definieras som enskild snöskoterled. Se vidare nedan.

Allemansrätten

Snöskoterkörning och annan motoriserad färd i naturen anses inte ingå i allemansrätten, varför någon självskriven rätt att köra snöskoter på annans mark utan lov inte föreligger. Bestämmelserna i terrängkörningslagen medger förvisso möjlighet att köra med motor drivna fordon på snötäckt mark under förutsättning att skada inte uppkommer, men den reglerar inte förhållandet mellan enskilda, dvs. huruvida man har rätt att köra på annans mark utan att först ha fått tillstånd av markägaren till detta. Frågan regleras inte inom ramen för gällande lagstiftning och den har inte prövats i domstol, varför rättsläget får sägas vara oklart. För såväl snöskoterkörning som nyttjande av allemansrätten definieras annars gränserna för vad som är tillåtet bland annat av bestämmelserna i brottsbalken.

Brottsbalken

Enskilda intressen skyddas mot skador som orsakas vid terrängkörning bl a genom bestämmelserna i 12 kap. brottsbalken. De första tre paragraferna innehåller straffbestämmelser om förstörelse eller skadegörelse av annans egendom. Med egendom avses såväl fast som lös egendom. Dessutom finns en särskild ansvarsbestämmelse för tagande av olovlig väg över tomt, plantering eller annan äga (4 §). Denna bestämmelse är av särskilt intresse i detta sammanhang. Andra bestämmelser i brottsbalken som kan bli aktuella vid framförande av fordon i terräng är 4 kap. 6 § om hemfridsbrott och olaga intrång och 4 kap. 7 § om ofredande.

Ansvar för skadegörelse förutsätter, liksom för övriga brott, att handlingen sker olovligen. Om markägaren samtycker till färd med motordrivna fordon över hans ägor torde detta således normalt medföra att ansvar enligt de nu nämnda bestämmelserna inte kommer i fråga. Däremot kan inte markägarens samtycke utsläcka förbud eller föreskrifter enligt terrängkörningslagen eller terrängkörningsförordningen.

Terrängkörningslagen 1975:1313 (TKL)

Enligt 1 § TKL är körning i terräng med motordrivet fordon för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk förbjudet i hela landet på barmark, på snötäckt mark med plant- eller ungskog, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på skogen samt på snötäckt jordbruksmark om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på marken.

Inom de delar av fjällområdet som regeringen bestämmer är körning i terräng med motordrivet fordon förbjuden även på annan mark än som anges i första stycket.

Kan i annat fall än som avses ovan körning i terräng med motordrivet fordon inom visst område medföra olägenhet från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förbjuda körningen eller meddela föreskrifter för den enligt 3 § TKL.

Terrängkörningsförordningen 1978:594 (TKF)

TKF ger undantag i vissa fall från terrängkörningslagens förbud mot körning i terräng. Det gäller till exempel statlig eller kommunal tjänsteman i tjänsteärende, läkare eller liknande i yrkesutövning samt brandkår och räddningstjänst. Färd i samband med projektering, byggande, installation eller underhåll av kraftledning, gasledning, vatten- eller avloppsledning samt radio- och teleanläggning, park- eller anläggningsarbeten undantas också liksom körning i samband med renskötsel. Körningen är dock tillåten endast om den inte kan utföras på annat sätt.

Av TKF framgår närmare vad som avses med förbudet att köra på skogsmark med plant eller ungskog i TKL. Förbudet gäller inte om skogen inom området har en medelhöjd över snötäcket som är två meter eller mera.

I TKF anges vilka regler som gäller för körning i vissa fjällområden, så kallade regleringsområden som regeringen bestämt. De är klassificerade A–C med olika begränsningar för körning med snöskoter.

I TKF anges vad som är allmän snöskoterled och vilka krav som gäller för sådan led. Allmänna leder måste ha länsstyrelse eller kommun som huvudman och ska vara utförda så att körning kan ske på ett säkert sätt.

Förutom i regleringsområdena i fjällen är det länsstyrelsen eller kommunen som beslutar såväl om leden ska vara allmän som om en sådan ska dras in. För att inrätta allmän led krävs alltid markägarens medgivande.

I TKF finns också i 15 § bestämmelser om vem som kan besluta om förbud, regleringar och föreskrifter enligt 3 § TKL. Förutom länsstyrelserna får numera även kommunerna besluta om sådant, men bara inom den egna kommungränsen.

I dessa beslut ska iakttas att körning som är till gagn för ortsbefolkningen eller som behövs för yrkesutövning eller annat nyttigt ändamål ej onödigtvis förhindras. Här stadgas också om att beslutet ska delges markägaren samt om en ömsesidig samrådspplikt mellan länsstyrelse och kommun.

Naturvårdsverket har numera rätt att överklaga beslut om snöskoterled till regeringen.

Trafikförordningen 1998:1256 (TrF)

I TrF finns trafikreglerna för körning på väg och i terräng. Den allmänna grundregeln anger bl a att man som trafikant ska:

- för att undvika trafikolyckor iakttä den omsorg och varsamhet som krävs med hänsyn till omständigheterna
- visa särskild hänsyn mot barn, äldre och den som har ett funktionshinder eller sjukdom
- uppträda så att man inte i onödan hindrar eller stör annan trafik
- i terrängen anpassa färdväg, hastighet och färd sätt så att människor och djur inte störs i onödan och så att skada på annans mark eller växtlighet undviks

I TrF finns vidare bestämmelser som innebär att den som för fordon i terrängen har väjningsplikt mot gående (skidåkare anses som gående) och mot fordon som kommer från höger. Vid möte ska fordon hållas till höger och omkörning ska ske till vänster.

Högsta tillåtna hastighet i terräng är 50 km/tim inom tätbebyggt område och 70 km/tim utom sådant område om inte annat föreskrivits genom lokala trafikföreskrifter. På väg är högsta tillåtna hastighet med snöskoter 20 km/tim.

Snöskoter får föras på enskild väg om inte ägaren till vägen förbjudit det.

I TrF finns också bestämmelser om lokala trafikföreskrifter, LTF.

Lokala trafikföreskrifter (LTF)

Om snöskotertrafik behöver regleras från ordnings- eller säkerhetsynpunkt sker detta genom lokala trafikföreskrifter. Sådana föreskrifter kan gälla för ett område (vanligtvis områden med detaljplan såsom tätorter, större fritidshusområden, tätortsnära rekreationsområden m fl) eller en viss färdled i terräng. Kommunen kan meddela lokala trafikföreskrifter för både vägar inom tätbebyggt område och i terräng inom eller utom tätbebyggt område. Länsstyrelsen kan besluta om lokala trafikföreskrifter på vägar utom tätbebyggt område. Genom lokala trafikföreskrifter kan bland annat meddelas trafikregler som gäller:

- förbud mot trafik med fordon
- väjningsplikt eller stopplikt
- hastighet
- stannande och parkering

Innan kommunen beslutar om lokala trafikföreskrifter ska de ge polismyndigheten möjlighet att yttra sig. Vidare ska ägare till mark som berörs ges tillfälle att yttra sig under beredningen av ärendet. I vissa fall ska också väghållningsmyndigheten ges tillfälle att yttra sig.

Lokala trafikföreskrifter för terräng ska kungöras på en särskild webbplats, Svensk trafikföreskriftssamling, STFS. Om föreskrifterna inte ska eller behöver märkas ut i terrängen, så ska de annonseras i ortstidning. Markägare som särskilt berörs ska underrättas. Om föreskriften avser förbud mot trafik med fordon ska markägaren alltid delges beslutet.

Från lokala trafikföreskrifter finns vissa generella undantag. Så får exempelvis förbudsområden trafikerats i yrkesutövning av polis- eller tullpersonal, personal vid kustbevakningen, läkare, sjuksköterska, barnmorska eller veterinär; för transport av sjuka personer till läkare eller sjukvårdsanstalt, vid räddningstjänst eller i andra jämförbara fall. Vanligen anges också i en lokal trafikföreskrift om förbud

mot fordonstrafik att förbudet inte gäller körning i samband med anläggnings-, underhålls-, renhållnings- eller skötselarbeten eller annan yrkesutövning eller markägaren i samband med körning i jord- eller skogsbruk.

En reglering av fordonstrafiken i terräng kan anges gälla enbart snöskoter eller terrängmotorfordon och terrängsläp. Det kan dock ofta vara lämpligare att förbjuda trafik med motordrivna fordon för att förhindra körning med andra fordonsslag. I en föreskrift om förbud mot viss trafik kan det också vara lämpligt att undanta körning på egen tomt och motsvarande.

I ett område med förbud mot trafik med fordon kan det finnas behov av vissa leder. Lämpligen anges dessa i samband med att förbudet inom området beslutas. Vanligen är det enklast att ange såväl området som eventuella leder på en karta som fogas till föreskriften. Nya leder eller ändringar av leder inom områden med reglerad trafik kan införas som tillägg eller ändringar av redan fattade beslut.

Den som meddelar lokala trafikföreskrifter kan också medge undantag (dispens). Sådana undantag riktar sig till viss person och ska i de flesta fall avse visst ändamål. Undantag får medges om det behövs av särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten eller någon annan avsevärd olägenhet. Undantag kan också förenas med villkor.

Föreskrift om led eller beslut om undantag kan tidsbegränsas om osäkerheter föreligger, till exempel beträffande miljö- och bullerpåverkan och man vill ha en utvärdering innan nytt beslut fattas. Ett beslut kan dock alltid omprövas om det behövs utan att man angivit någon tidsgräns.

Förbud mot snöskotertrafik kan inte meddelas i lokal ordningsstadga.

Exempel på lokala trafikföreskrifter redovisas i bilaga 3 och 4.

Vägmärkesförordningen 2007:90 (VMF)

Om det finns skäl att märka ut ett förbud eller någon annan föreskrift eller att varna för eller upplysa om något förhållande som rör den som färdas i terräng, sker detta genom ett vägmärke. I terrängkörningsförordningen (1978:594) finns bestämmelser om att Natur-

vårdsverket i vissa fall får meddela föreskrifter om utmärkning i terräng.

Den som anges nedan ansvarar för att anordningar och tecken för anvisning för trafiken som avses i VMF sätts upp, tas bort, underhålls, och utförs i den omfattning som anges för respektive plats.

Aktuella regler för snöskoter och terrängkörningstrafik:

Regler för snöskoter och terrängkörningstrafik		
<i>Ansvareg</i>	<i>Plats</i>	<i>Ansvaret gäller</i>
Kommunen	I terräng	Förbud, påbud eller andra anvisningar för att reglera trafiken och tillgodose trafiksäkerheten.
Den statliga väghållningsmyndigheten	På allmän väg där staten är väghållare	Märkning enligt vägmärkesförordningen (till exempel varningsmärken för terrängfordonstrafik).
Den som svarar för snöskoterledhållningen på allmän snöskoterled	På allmän snöskoterled	Markeringar som anges i 9 § terrängkörningsförordningen (1978:594).
Ägare till enskild väg	På enskild väg	Sådant som inte skall märkas ut av någon annan.
Markägare	I terräng	Sådant som inte skall märkas ut av någon annan.
Innehavare av järnväg eller spårväg	Vid plankorsning	Märke A39, kryssmärke, och säkerhetsanordningar vid plankorsning.

Områdesvis reglering av snöskotertrafik

Snöskoterkörning är enligt TKL i princip tillåten på snötäckt mark utom i följande fall:

- på snötäckt skogsmark med plant- eller ungskog, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på skogen
- på snötäckt jordbruksmark, om det inte är uppenbart att körningen kan ske utan risk för skada på marken
- i nationalparker och de flesta naturreservat
- särskilda av regeringen bestämda områden i fjällen

Från dessa förbud finns vissa generella undantag för körning av vissa yrkesgrupper för särskilda ändamål samt på vissa leder.

Utöver de generella förbuden finns möjlighet för kommunen eller länsstyrelsen att föreskriva om ytterligare förbud eller föreskrifter om det behövs från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt.

Det finns dessutom möjlighet att genom lokala trafikföreskrifter besluta om särskilda trafikregler som bl a kan innebära förbud mot viss trafik.

Reglering av snöskotertrafik med stöd av Miljöbalken kan göras i nationalparker av Naturvårdsverket samt i naturreservat av länsstyrelse eller kommun – beroende på vem som inrättat reservatet.

Förbud från naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt (3 § TKL, 15 § TKF)

Om körning med terrängfordon medför olägenhet ur naturvårdssynpunkt eller annan allmän synpunkt får kommunen med stöd av 15 § terrängkörningsförordningen förbjuda körningen enligt TKL 3 § eller ge föreskrifter för den om förbudet eller föreskriften gäller inom en kommun. Sådana förbud eller föreskrifter kan bli aktuella om man till exempel vill skydda ett område med känsligt djurliv eller växtlighet eller om ett område är viktigt från rekreationssynpunkt och därför bör vara fritt från störningar från trafik med motordrivna fordon. Störningar i boendemiljöer kan också motivera en reglering. Tillfälliga förbud till skydd för rennäringen kan också utfärdas.

Motsvarande reglering kan också göras genom att inrätta ett kommunalt naturreservat.

Meddelas ett beslut om förbud inom ett visst område kan det vara lämpligt att samtidigt överväga behovet av leder inom området och ta upp dessa i beslutet.

Om det inte behövs ett totalförbud inom ett område kan man föreskriva om inskränkningar i trafiken. Det kan till exempel avse att körning inom området endast får ske vissa tider, för viss verksamhet, eller särskilda regler för ortsbor och yrkestrafik. Föreskrifterna kan också innehålla anvisningar om färd sätt inom visst område, till exempel att man endast får köra från bostad till närmaste snöskoterled. Ytterligare föreskrifter för verkställighet av TKL meddelas av Naturvårdsverket.

Vid meddelande av förbud ska hänsyn tas till ortsbefolkningens och yrkestrafikens behov.

Under handläggningen av ett ärende som gäller förbud eller föreskrift ska markägare som berörs ges tillfälle att yttra sig. Det kan också vara lämpligt att intresseorganisationer, företag och andra som kan ha intresse i frågan ges möjlighet att yttra sig. Samråd ska ske med länsstyrelsen.

Om det behövs särskilda trafikregler för den tillåtna trafiken inom ett 3 § TKL-område, till exempel hastighetsbegränsning på led, meddelas dessa genom LTF.

Ett enkelt principexempel på område med reglerad snöskotertrafik enl TKL återfinns i bilaga 2.

Obligatorisk anmälan och samråd vid anläggande av snöskoterled

Enligt förordningen om anmälan för samråd (1998:904) ska anläggande av snöskoterled föregås av anmälan för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken (MB) om leden eller anläggningen ligger utanför ett område som omfattas av detaljplan enligt plan- och bygglagen (PBL). Samrådet ska ske med länsstyrelsen eller med kommunen om tillsynen har överlåtits.

Samrådsskyldigheten gäller både allmän snöskoterled och övriga leder eller annan anläggning för snöskotertrafik.

Planera för snöskoter

Tanken med den här handboken är att den ska kunna fungera som en nationell riktlinje för kommuner och andra som ska anordna snöskoterleder, och innehåller rekommendationer för planering och enskilda beslut om ledsystem, förbudsområden och dispenser.

Nationella Snöskoterrådet

Syftet med Nationella Snöskoterrådet är att utveckla en hållbar snöskotertrafik.

Nationella Snöskoterrådet ska vara ett forum för dialog, som möjliggör att organisationerna kan få ett gemensamt synsätt, så att vi kan samordna och genomföra aktiviteter som leder mot vår gemensamma vision:

”Snöskotertrafiken bedrivs utan att människor, djur, miljö eller egendom skadas eller störs.”

NATIONELLA
SNÖSKOTERRÅDET

Kontaktperson för Nationella Snöskoterrådet:

Jan Lindgren, Trafikverket, Tel 0611-443 38
www.snoskoterradet.se

